

ΤΕΣ ΝΕΕΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Περιοδική Έκδοση του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Χορτιάτη
«είναι δώδεκα το βράδυ είναι η ώρα των ψυχών»

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ... «ΕΦΗΒΕΙΑ»



εκτίπο αγνώστου blogger

Κάποτε θα 'ρθουν

(στίχοι Α. Παπαδόπουλου)

Κάποτε θα 'ρθουν να σου πουν
πως σε πιστεύουν σ' αγαπούν
και πως σε θένε

Έχε το νου σου στο παιδί
κλείσε την πόρτα με κλειδί
ψέματα λένε

Κάποτε θα 'ρθουν γνωστικοί
λογάδες και γραμματικοί
για να σε πείσουν

Έχε το νου σου στο παιδί
κλείσε την πόρτα με κλειδί
θα σε πουλήσουν

Και όταν θα 'ρθουν οι καιροί
που θα 'χει σβήσει το κερι
στην καταιγίδα

Υπερασπίσου το παιδί
γιατί αν γλιτώσει το παιδί
υπάρχει ελίδα!

Ξε-blog-are (Αντιγόνη Δημήτρης, Φουρνιάρη Κατερίνα, Χαριστή Έλενα, Ψαρράς Αντώνης)

Τον τίτλο «Ξεblogare» διαλέξε το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών για τον πανελλήνιο διαγωνισμό που προκηρύχθηκε το Φεβρουάριο του 2008 με σκοπό την ανάδειξη των έξι καλύτερων μαθητικών blogs, δύο από το δημοτικό, δύο από το γυμνάσιο και δύο από το λύκειο.

Ο κενός όρος του πανελληνίου διαγωνισμού ήταν η δημιουργία ενός blog σύμφωνα με το προσωπικό γούστο του κάθε διαγωνιζόμενου ξεχωριστά η της ομάδας που συμμετείχε με ένα κοινό blog, στον οποίο και θα παρουσιάζονταν μεταξύ άλλων οι παρακάτω θεματικές ενότητες:

- Το σχολείο μου - Ο τόπος μου - Παράδοση και Πολιτισμός - Ψηφιακή Ελλάδα

Εμείς, οι Αντιγόνη, Δημήτρης, Έλενα και Κατερίνα - απόφοιτοι πλέον του σχολείου - συμμετείχαμε με το ιστολόγιό μας <http://xoxokina.blogspot.com/> το οποίο και είχαμε διαμορφώσει ένα χρόνο πριν την ανακοίνωση του διαγωνισμού. Κερδίζοντας το βραβείο στη βαθμίδα του Λυκείου, το σχολείο μας, 2^ο ΓΕΛ Χορτιάτη, έλαβε μια σημαντική διάκριση. Στην τελική βράβευση, που πραγματοποιήθηκε στις 7 Νοεμβρίου στην Αθήνα παρουσία του κ. Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Αλογοσκούφη, οι νικητές του διαγωνισμού παρέλαβαν τα βραβεία τους και παρουσίασαν οι ίδιοι τις ιστοσελίδες που είχαν κατασκευάσει.



Τα Νέα των Νέων

Μάρτιος 2008

Αν. Σουλίου 2 - Τηλ. 210 772 2222 - Δευ. 10:00 - 13:00

Περιοδική Έκδοση του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Χορτιάτη

«...ό,τι δεν μπορούν να καταλάβουν το επαινούν ή το κατηγορούν...»

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

2^ο ΓΕΛ ΧΟΡΤΙΑΤΗ

Αποφασίστηκε από τη Δημοτική αρχή η μεταφορά του Λυκείου στο νέο διδασκτήριο, που κατασκευάστηκε στην περιοχή Λούστρα. Η μετατόπιση αυτή δίνει οριστική λύση στα σημαντικά λειτουργικά προβλήματα που αντιμετώπιζε το Λύκειο και τα οποία προέκυπταν από τη στεγασή του σε μισθωμένο και εντελώς ακατάλληλο κτίριο.

Πλέον οι μαθητές του Λυκείου θα έχουν στη διάθεσή τους για χρήση όλων τους βοηθητικούς χώρους που πρέπει να έχει ένα σύγχρονο σχολείο, ώστε να μπορούν να συναγωνίζονται με ίσους όρους στις πανελλήνιες εξετάσεις, τους μαθητές άλλων σχολείων. Αυστηρώς έπρεπε να περάσει μια ολόκληρη χρονιά, για να γίνει κατανοητή αυτή η στοιχειώδης ανάγκη, να δημιουργηθούν συγκρούσεις και αντιπαράθεσεις, για να επικρατήσει τελικά το ειρηνόητο.

Δύο χρόνια από την έναρξη της λειτουργίας του Λυκείου, κανένας δεν απασχόλησε το γεγονός ότι οι μαθητές της Γ' Λυκείου δεν μπήκαν ποτέ σε εργαστήριο Φυσικών Επιστημών, ότι δεν έκαναν τα υποχρεωτικά πειράματα που ορίζονται από τις εγκυκλίους του Υπουργείου. Κανένας δεν απασχόλησε ο τρόπος με τον οποίο γίνονταν τα πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα του Σχολείου και της Πληροφορικής. Άποψη όμως είχαν όλοι. Η κριτική είναι εύκολη. Το δύσκολο είναι η ανάληψη των ευθυνών. Έστω και στο τέλος η Δημοτική αρχή έκανε το αυτονόητο.

ο Ρατσισμός- άδηλος ή μη

Στην ελληνική ιστορία δε θα βρει κανείς εύκολα ρατσιστικές συμπεριφορές. Δε θα εντοπίσει βίαιες συμπεριφορές απέναντι στον αλλότιμο, δε θα καταγράψει εκκαθαρίσεις ή βίαιες εκτοπίσεις. Η γεωγραφική μας θέση, ίσως, συνέβαλε στον περιορισμό της ξενοφοβίας, μιας και ανέκαθεν η χώρα μας ήταν πέρασμα λαών, σπιτυροδρόμο πολιτισμών. Ίσως, εξάλλου, γνωρίσαμε -σε κάποιες ιστορικές φάσεις- τη θέση αυτού που υφίσταται το ρατσισμό. Νοσάκι είναι ακόμα οι μνήμες από το μεταναστευτικό ρεύμα των δεκαετιών του 60 και του 70 προς Ευρώπη και Αμερική: οι Έλληνες μετανάστες υπέστησαν το ρατσισμό, στον τόπο και την ουσία του.

Και πιο πίσω, οι παππούδες μας ήταν που ξεσπιτώθηκαν από τις ιδιαίτερες πατρίδες τους στον Πόντο και τη Μικρασία, και ενσωματώθηκαν στην ελληνική κοινωνία, όχι πάντα χωρίς ρατσιστική αντιμετώπιση από τους ντόπιους.

Κάποιες δεκαετίες αργότερα, η χώρα μας έγινε χώρα υποδοχής μεταναστών. Οι ρόλοι άλλαξαν. Πόσο σήμερα είμαστε ανακτικοί στη διαφορετικότητα, είτε αυτή είναι φυλετική, κοινωνική, θρησκευτική; Πόσο διδαχθήκαμε από τις εμπειρίες μας όταν εμείς προσπαθούσαμε ν' αποδείξουμε στον ξένο τόπο ότι είμαστε άνθρωποι με δικαιώματα και όχι μόνο υποχρεώσεις; Πόσο εύκολα, σήμερα, γίνεται αποδοσιομαπιάς τράγος ο ξένος; Πόσο εύκολα η δύσκολα τον φορτώνουμε κάποια παραβατική συμπεριφορά; Και πόσο εύκολα ή δύσκολα τον εκμεταλλευόμαστε στα μαρκαμάτα ή σε εργασίες που εμείς δεν καταδεχόμαστε ή δε θέλουμε να κάνουμε;

Ο ρατσισμός, ως νοστροπία, είναι ύπουλη ασθένεια. Υπέρχει και διαβρώνει. Χρειάζεται πολύ δουλειά, για να τον εξουδετερώσεις. Και πάνω απ' όλα να τον έχεις συνειδητοποιήσει, να τον έχεις διαγνώσει. Να γνωρίσεις ότι τον κατέχεις. Τότε έχεις κάνει το πρώτο βήμα!

Οι μαθητές του σχολείου μας ασχολήθηκαν με τα ζητήματα του ρατσισμού. Κουβέντησαν, ζήτησαν πληροφορίες, αντάλλαξαν γνώμες, προβληματίστηκαν, έγραψαν άρθρα. Το σίγουρο είναι ότι ο ρατσισμός δεν τους αφήνει αδιάφορους. Είτε διότι είναι νέοι- και ως εκ τούτου- πιο ανοιχτοί. Είτε διότι έχουν φίλους και συμμαθητές από την Αλβανία ή τη Γεωργία ή... Είτε διότι ακόμη στην ψυχή τους δεν υπάρχουν αρνητικά συναισθήματα για τους ανθρώπους. Είτε διότι δεν υποκρίνονται στις σχέσεις τους, όντας ακόμη αθώοι, ωραία αθώοι, χωρίς κυβισπραρισμούς και προσποιήσεις.

Από εμάς τους μεγαλύτερους εξαρτάται η πορεία τους: αν θα τους μάθουμε να εκτιμούν, να αγαπούν τον άνθρωπο και όχι το διαβατήριό ή την ταυτότητά του.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σε κάθε τεύχος της περιοδικής μας έκδοσης θα υπάρχει ένα κεντρικό θέμα. Με αφορμή τις πολιτικές εξελίξεις στα Βαλκάνια και την έξαρση των εθνικιστικών φαινομένων αποφασίσαμε το αφιέρωμα αυτό να έχει ως θέμα το ρατσισμό και τον εθνικισμό. Πέρα από το κεντρικό θέμα, σ' αυτό το τεύχος, ανάμεσα σε άλλα, θα βρείτε άρθρα σχετικά με την παράσταση ΟΜΗΡΟΥ ΟΜΗΡΕΙΑ που παρακολούθησαν οι μαθητές μας στο θέατρο Τεχνουργείο, εντυπώσεις από την επίσκεψη στη έκθεση PICASSO στο Τελόγλειο, εντυπώσεις από την ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ στην ΑΘΗΝΑ και τη θεατρική παράσταση που παρακολούθησαμε, ένα άρθρο σχετικά με τον ΑΡΙΘΜΟ «σε», μια παρουσίαση του πολιτιστικού σπυλλόγου Χορτιατινών «ΤΑ ΜΠΑΛΙΤΖΑ» και άλλα πολλά.

Το δεύτερο τεύχος κυκλοφόρησε χάρη στη χρηματική βοήθεια πολλών φίλων μας, τους οποίους ευχαριστούμε θερμά. Επίσης, ευχαριστούμε και τον κ. Φαρά Β., ιδιοκτήτη των εκδόσεων ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ, στη Νέα Ραιδεστό, για τη βοήθειά του και στην έκδοσή αυτή.

Το επόμενο τεύχος θα κυκλοφορήσει μετά την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, τον Οκτώβριο του 2008, με κεντρικό θέμα τον έρωτα. Μέχρι τότε θα μοσολαβήσει για τους μαθητές της Γ' Λυκείου η δοκιμασία των πανελλήνιων εξετάσεων και η αποφοίτησή τους από το σχολείο. Τους ευχόμεσθε ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ και ό,τι καλύτερο στη ζωή τους.

ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Περιοδική Έκδοση του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Χορτιάτη

«... πίσω από τα καθημερινά τα πράγματα υπάρχει ένα καθημερινό όνειρο ...»

2ο ΓΕΛ ΧΟΡΤΙΑΤΗ

Η δημιουργία Λυκείου στο Δημοτικό Διαμέρισμα Χορτιάτη είναι μια παλιά ιστορία. Αν και ιδρύθηκε το 2003, λειτουργεί για πρώτη φορά το Σεπτέμβριο του 2006. Στεγάζεται σε μισθωμένο κτίριο, το οποίο δεν καλύπτει καμία από τις ανάγκες ενός σύγχρονου σχολείου. Ταυτόχρονα, η έλλειψη στοιχειωδών βοηθητικών χώρων διδασκαλίας στράφηκε διευκολύοντας στους μαθητές, ιδιαίτερα της Γ' Λυκείου, να διαγωνιστούν με ίσους όρους με τους μαθητές άλλων σχολείων στις πανελλαδικές εξετάσεις. Ενώσιον χρόνο μετά τη λειτουργία του Λυκείου η κατασκευή ενός σύγχρονου διδακτηρίου, με όλους τους βοηθητικούς χώρους, αποτελεί απαίτηση όλων των μαθητών, των γονιών τους και των εκπαιδευτικών. Είναι ανεπίτρεπτο στον 21^ο αιώνα σχολεία να στεγάζονται σε μισθωμένα κτίρια και μάλιστα πρώην καφετέριες. Για να είμαστε βέβαια, δίκαιοι, στο δημοτικό μας διαμέρισμα ολοκληρώνεται ένα υπερσύγχρονο διδακτήριο 12 αιθουσών. Δυστυχώς όμως η πρόβλεψη, να στεγαστούν στο κτίριο αυτό τόσο το Γυμνάσιο όσο και το Λύκειο Χορτιάτη, που ήδη χρησιμοποιούν σήμερα 14 αίθουσες για τις ανάγκες τους, καθιστούν την λύση του προβλήματος αβέβαιη.

Μαχητές – Δημοσιογράφοι οι μαθητές του 2^{ου} ΓΕΛ Χορτιάτη

Η ιδέα συζητήθηκε στην αρχή λίγο μωδιασμένα είναι η αλήθεια. Δεν μπορούσαμε να γνωρίζουμε εξαρχής ποια θα ήταν η υιοθέτηση από τους μαθητές τα σημερινά παιδιά του Λυκείου, δυστυχώς, δεν έχουν ελεύθερο χρόνο. Πώς θα τους φανόταν η πρόταση, το Λύκειο Χορτιάτη να εκδώσει μια εφημερίδα; Μας εξηγήσαν ευχάριστα. Πριν καλά καλά ξεκινήσει η κοσβέντα, οι μαθητές του Λυκείου μας όχι μόνο απάντησαν καταφατικά, αλλά χάρισαν τους τομείς ενημέρωσης μεταξύ τους και τις αμέσως επόμενες μέρες έφεραν τα άρθρα τους στο σχολείο. Τα θέματα ποικίλα: πολιτική, τέχνες, αθλητισμός, επιστήμη, ανθρώπινες σχέσεις, αισθητική, στομαστική γρήγορα, σε μια προσπάθεια που έχει νόημα, τους κιντρίζει το ενδιαφέρον, μέσα από μια δραστηριότητα που οι ίδιοι οι μαθητές καθορίζουν, εμμενούνται, προτείνουν, δημιουργούν.

Και για μια ακόμα φορά φάνηκε ότι στο δημόσιο σχολείο μπορούν να γίνουν πολλά. Οι μαθητές -παρά τις αυξημένες υποχρεώσεις τους- είναι πάντα έτοιμοι για καινούρια πράγματα, αρκεί να τους δοθεί το έναυσμα, το έρεισμα, το κίνητρο, η βοήθεια. Μέσα σ' ένα εκπαιδευτικό σύστημα που υπονομεύει την κρίση του μαθητή και επιβραβεύει την ακοστήηση, μέσα σ' ένα πλαίσιο γεμάτο μόνο υποχρεώσεις, μαθήματα, φροντιστήρια, μέσα σ' ένα κτηριακό περιβάλλον εντελώς ακατάλληλο για δημιουργική μάθηση, οι μαθητές του 2^{ου} Λυκείου Χορτιάτη βρήκαν το χώρο και το χρόνο να γράψουν για όλα αυτά που τους προβληματίζουν, τους απασχολούν και τους περιωρίζουν. Το 1^ο φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας είναι προϊόν συλλογικής προσπάθειας των μαθητών.

Το έργο μας είναι ανοικτό προς όλους τους τοπικούς φορείς του Χορτιάτη. Έσχοι έχει να πληροφορεί για διάφορα θέματα, να φέρνει στην επιφάνεια προβλήματα της τοπικής αλλά και της ευρύτερης κοινωνίας, να προτείνει λύσεις σε πιθανά αδιέξοδα, να αναδεικνύει τον προβληματισμό των εφήβων, να προσφέρει βήμα διάλογου.

Εξέλλοι, ποιος λέει ότι οι νέοι σήμερα αδιαφορούν για όσα συμβαίνουν γύρω τους;

Ποιος λέει ότι δεν τους αγγίζουν οι δυσκολίες;

Ποιος λέει ότι δεν φοβούνται;

Ίσως να φοβούνται για α... όλα αυτά που θα γίνουν για μένα, χωρίς εμένα...»



ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Η πραγματοποίηση της έκδοσης αυτής έγινε πράξη χάρη στη γενναιοδωρή προσφορά του κ. Θεοδώρου Φαρρά, ιδιοκτήτη της ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ, στη Νέα Ροιδεστέ Θεοφάνης και τη βοήθεια του κ. Χαρατσή Δημήτρη. Τους ευχαριστούμε θερμά.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στις σελίδες του εντύπου που κρατάτε θα βρείτε άρθρα σχετικά με τα «ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ», το «ΣΚΑΤΕΒΟΑΡΔ», τη «ΦΙΛΙΑ», την «ΑΓΑΠΗ», «ΒΙΒΛΙΟ-ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ», την «ΚΑΤΕΡΑΙΔΑ», «ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ», «ΕΚΘΕΣΗ ΧΑΡΑΚΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΡΙΣΑΚΑ», «ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ», «ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ», «ΤΙ ΜΕ ΚΑΤΑΠΗΖΕΙ», «ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΟΜΟΦΙΛΩΣ» κ.α. πολλά.

Στις σελίδες του εντύπου που κρατάτε δε θα βρείτε «ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ», δεν θα βρείτε από πού να αγοράσετε «ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ», σε ποια «ΤΑΒΕΡΝΑ» να φάτε, από ποιο «ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ» να αγοράσετε ψωμί, σε ποιο «ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ» να γράψετε τα παιδιά σας... Παρόλα αυτά, θα βγάλουμε το δεύτερο τεύχος τις πρώτες μέρες του Μαΐου, λίγο πριν από τις εξετάσεις μας.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Οκτώβριος 2008

Αρ. Φύλλου: 3 – Τιμή ... τιμή δεν έχει η αγάπη...

Περιοδική Έκδοση του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Χορτιάτη
«Θα πενθώ πάντα - μ' ακούς; - για σένα, μόνος, στον Παράδεισο»

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΤΟ ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ

III.

Έτσι μιλώ για σένα και για μένα
Επειδή σ' αγαπώ και στην αγάπη ξέρω
να μπαίνω σαν Πανσέληνος
από παντού, για το μικρό το πόδι σου μες στ' αχανή σεντόνια.
Να μαδάω γιασεμιά κι έχω τη δύναμη
αποκοιμισμένη, να φυσώ να σε πηγαίνω
Μέσ' από φεγγερά περάσματα και κρυφές της θάλασσας στοές
υπνωτισμένα δέντρα με αρχές που ασημίζουνε.
Ακουστά σ' έχουν τα κόματα
πώς χαιδεύεις, πώς φιλάς
πώς λες ψιθυριστά το "τι" και το "ε".
Τριγύρω στο λαιμό στον όρμο.
Πάντα εμείς το φως κι η σκιά.
Πάντα εσύ τ' αστεράκι και πάντα εγώ το σκοτεινό πλεούμενο.
Πάντα εσύ το λυμάνι κι εγώ το φανάρι το δεξιά.
Το βρεγμένο μουράγιο και η λάμψη επάνο στα κουπιά.
Ψηλά στο σπίτι με τις κληματιδες
τα δετά τριαντάφυλλα, το νερό που κρώνει
Πάντα εσύ το πέτρινο άγαλμα και πάντα εγώ η σκιά που μεγαλώνει.
Το γερό παντζούρι εσύ, ο αέρας που το ανοίγει εγώ
Επειδή σ' αγαπώ και σ' αγαπώ
πάντα εσύ το νόμισμα και εγώ η λατρεία που το εξαργυρώνει.
Τόσο η νύχτα, τόσο η βοή στον άνεμο,
τόσο η στάλα στον αέρα, τόσο η σιγαλιά.
Τριγύρω η θάλασσα η δεσποτική,
καμάρα τ' ουρανού με τ' άστρα
Τόσο η ελάχιστη σου αναπνοή
Που πια δεν έχω τίποτε άλλο
Μες στους τέσσερις τοίχους, το ταβάνι, το πάτωμα
να φωνάζω από σένα και Να με χτυπά η φωνή μου.
Να μυρίζω από σένα και ν' αγριεύουν οι άνθρωποι,
επειδή το αδοκίμαστο και το απ' αλλού φερμένο
δεν τ' αντέχουν οι άνθρωποι κι είναι νορίς, μ' ακούς;
Είναι νορίς ακόμη μες στον κόσμο αυτόν αγάπη μου
να μιλώ για σένα και για μένα.

Ζω στη Θεσσαλονίκη

Ρεπορτάζ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
Παναγιώτης Κουγιυλίδης

ΤΟ 2ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΟΡΤΙΑΤΗ ΒΡΑΒΕΥΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΤΩΝ «ΝΕΩΝ»

Ρεπόρτερ στα θρανία

Δεκάδες πολλά υποσχόμενοι δημοσιογράφοι μαθητές του 2ου Γενικού Λυκείου Χορτιάτη, συντάκτες της εφημερίδας με τον ευφάνταστο τίτλο «Τα Νέα των Νέων» έδωσαν τις προσοχικές τους να επιβεβαιωθούν, καθώς απέσπασαν για το έντυπό τους το βραβείο «καλύτερης εμφάνισης» στον 16ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Μοθητικών Εντύπων της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ».

«Ο σκοπός της δημιουργίας μιας εφημερίδας ήταν να δώσουμε στους μαθητές του σχολείου έναν χώρο όπου θα μπορούσαν να εκφράσουν τους προβληματισμούς και τις επιθυμίες τους», λέει στο «ζω» ο διευθυντής του σχολείου και οργάνος στην προεδρεία των παιδιών Νικόλαος Χρύντας, ο οποίος μαζί με τον ρομπότ της Γ' Λυκείου, μέλος της συντακτικής ομάδας Νάνη Πατρίκα, βρέθηκαν το περασμένο Σάββατο στην Αθήνα, στην Εκάστη Βουλή, για να παραλάβουν το βραβείο. Το «ζω» επισκέφτηκε το 2ο ΓΕΛ στον Χορτιάτη και μίλησε με τους μελλοντικούς συναδέλφους μας!



Η δέξιαση των κόπων των ρομπότ του 2ου Γενικού Λυκείου Χορτιάτη ήρθε με το βραβείο «καλύτερης εμφάνισης» του 16ου Πανελλήνιου Διαγωνισμού Μοθητικών Εντύπων των «ΝΕΩΝ».

«Διέκρινα στα μάτια των περισσότερων τους δημοσιογράφους του αόριτο! Πιστεύω ότι έχουν όλα τα φόντα να ασχληθούν επαγγελματικά και να διατρέψουν», τονίζει ο διευθυντής του σχολείου Νικόλαος Χρύντας

Η εφημερίδα που εκδίδουν οι μαθητές απέσπασε το βραβείο «καλύτερης εμφάνισης» στον 16ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Μοθητικών Εντύπων



φάρμακο στους φορείς του Χορτιάτη. Παρουσίασε την ιστορία των πολιτιστικών και αθλητικών συλλόγων αναδεικνύοντας τις δραστηριότητές τους». Η Χαρούλα Αποστολίδου σχολίασε το βραβείο «καλύτερης εμφάνισης» που κέρδισε η εφημερίδα λέγοντας: «Δεν γνωρίζαμε ότι υπάρχει αυτό το βραβείο. Ο σκοπός μας είναι απλά να δώσουμε στους μαθητές μας, αλλά και τους διευθυντές μας, τα όπλα που χρειαζόμαστε για να είμαστε πιο ενημερωμένοι και πιο υπεύθυνοι».



«Θα ήθελα να ασχληθώ με την αθλητική δημοσιογραφία στο μέλλον», λέει ο νεαρός μαθητής Αλέξης Χαρμπίς

ποία γνωρίζει πολύ καλά ότι οι σημερινοί μαθητές λιγότερο δεν έχουν περιθώρια για εξοικονομικές δραστηριότητες και υπογραμμίζει: «Είμαι πολλά συγκαταβίβω σε όλα τα παιδιά. Σε κάθε φάση γινόμαστε καλύτεροι, τόσο στο παρελθόν όσο και στην ασηστική. Πλέον, μετά και την τέταρτη έκδοσή, μπορώ να πω ότι είμαστε πιο γρήγοροι και αποδοτικοί». Η κ. Αποστολίδου όμως δεν μπορούσε να κρύψει το παρόν της για τη μηδενική βοήθεια που παρέχεται οι φορείς του Χορτιάτη: «Σε ατομικό επίπεδο μας βοηθούν κάποιον κάτοικο του Χορτιάτη και τους ευχαριστούμε πολύ. Είναι πολύ όμορφο όμως που κάναμε φορέας της περιοχής δεν ασχληθίκαμε με το εργατόμας. Όμως εμείς δεν πρόκειται να σταματήσουμε, γιατί αγαπάμε αυτό που κάνουμε και έχουμε προσωπικό κίνητρο».

«Οι δυσκολίες δεν μας πτόησαν»

«Είπαμε πολλές φορές ότι μερικές φορές για δημοσιογράφοι μια εφημερίδα είναι μια μεγάλη δυσκολία, αλλά μετά δεν σπάζουμε το κεφάλι», τονίζει ο τακτοδραστηστής ο Αλέξης Αποστολίδου που είναι ο συντονιστής της συντακτικής ομάδας και τονίζει: «Δεν είπαμε ούτε τις καλύτερες εμφάνισεις ούτε τους καλύτερους άρθρους, με μεγάλη προσοχή και προσπάθεια δημοσιογράφοι της εφημερίδας». Η προέλευση της εφημερίδας με τη δημοσιογραφία είναι αυτοδύναμη, παρότι χρηματοδοτείται να παραμείνει πολλές φορές από τον διευθυντή του σχολείου για να έχει στα έντυπα το εκπαιδευτικό αποτέλεσμα. «Όλα τα παιδιά δουλεύουν στην παύση για να φτιαχτεί στο σχολείο η εφημερίδα στον διαγωνισμό των «ΝΕΩΝ». Είναι η εφημερίδα μας να συνεχίσουμε να εκδίδεται για πολλά χρόνια», καταλήγει.

«ΔΙΚΑΙΩΣΗ»
«Το βραβείο από τον διαγωνισμό των «ΝΕΩΝ» είναι η δικαίωση των παιδιών όλων μας», λέει στο «ζω» ο... καλύτερος των μαθητών συγγραφέων ο Αλέξης Πατρίκα, μαθητής της Γ' Λυκείου, ο οποίος βρέθηκε στην Αθήνα μαζί με τον διευθυντή για να παραλάβει το βραβείο εκ μέρους όλων των συγγραφέων. «Είμαι πολύ περήφανος για τον σχολείο που καταλάβαμε να κάνουμε αυτή την εφημερίδα», τονίζει ο Αλέξης Πατρίκα. «Είμαι πολύ περήφανος για τον σχολείο που καταλάβαμε να κάνουμε αυτή την εφημερίδα».



«Ανησυχώ με πολλές δυσκολίες, αλλά δεν σπάζουμε το κεφάλι», τονίζει η συγγραφέας της συντακτικής ομάδας Χαρούλα Αποστολίδου

2^ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΟΡΤΙΑΤΗ



ID Για την έκδοση της εφημερίδας «Τα Νέα των Νέων» εργάστηκαν οι μαθητές:

Κων/ντίνα Γουχοί, Ξένια Σταμούλη, Μάρκη Παπαγγέλου, Μαρία Κουκαρούδη, Ανδρέας Λουτζιζής, Ιωάννα Λάμπρου, Σαράντης Παταζής, Μυρτώ Νανακούδη, Βασίλης Μπαϊκάκος, Παύλος Αναστασιάδης, Ανθή Ιωαννίδου, Μαρία Τσιτινίδου, Μαρία Ζαραβέλη, Μαρία Αμπού-Χαντάς, Ξένια Καραπαναγιωτίδου, Αλέξης Παπαδόπουλος και Βασιλική Αμπού-Χαντάς.
Υπεύθυνοι καθηγητές ήταν οι Δημήτρης Τσιολογιάννης, Χαρούλα Αποστολίδου, Δέσποινα Κοσετζή και Βίκυ Λαζαρίδου.

Εφημ.: Μακεδονία, 22-9-2013

Τα Νέα των Νέων

ΒΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Οι μαθητές του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Χορτιάτη, με την καθοδήγηση των καθηγητών τους, δημιούργησαν την εφημερίδα «Τα Νέα των Νέων».

«ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΚΑΤΕΓΗΜΜΕΝΟ»

Η βία των Παναλλήνων εξετάσθων

ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΙΑ

Συντάκτης: [Όνομα]

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Περιοδική Έκδοση του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Χορτιάτη

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΟΔΟ ΟΝΕΙΡΩΝ



Για σας. Ήρθα για να σας δείξω ο ίδιος την Οδό Ονειρών. Δεν ξεχωρίζει. Είναι ένας δρόμος σαν όλους τους άλλους δρόμους της Αθήνας. Είναι ως ποίημα – ο δρόμος που κατοικούμε. Μικρός, ασημένιος, λιπαρήνιος, τυραννικός, μα κι απέραντα ειρηνικός. Έχει πολύ χρώμα, πολλά παιδιά, πολλές μητέρες και πολλή σιωπή. Κι όλα σκεπασμένα από έναν τρυφερό μα κι αβύστακτο ουρανό. Εδώ σ' απόν τον δρόμο γεννιόνται και πεθαίνουν τα όνειρα τόσων παιδιών ίσαμε τη στιγμή που η αναπνοή τους θα ενοηθεί με τ' ανοιχτάκινο αεράκι του επιταφίου και θα γαβιά. Όμως την νύχτα δεν τους πιάνει ο ύπνος. Κι όταν δεν ονειρεύονται, τραγουδούν...»

Είναι πολυτέλεια το Όνειρο;

Απαντάμε με βεβαιότητα πως όχι! Το Όνειρο είναι δικαίωμα. Είναι ανάσα και οξυγόνο μαζί! Είναι η ίδια η ζωή. Δίχως αυτό τίποτε δεν έχει νόημα. Δίχως αυτό τα πάντα μοιάζουν ίδια, μονότονα, μίζερα. Δίχως το όνειρο το Σχολείο μας δε θα είχε το δικό του χαρακτήρα, τη δική του ξεχωρή ομορφιά. Δίχως το όνειρο κάποιον φίλων μας το Σχολείο μας δε θα είχε χρώμα. Δε θα μπορούσε να δίνει χώρο στα παιδικά όνειρα. Θα τα έπνιγε τη στιγμή που γεννιόνταν... Και όταν οι ίδιοι οι συνθήκες πάνε να πνέσουν τ' Όνειρο, εμείς το παίρνουμε στα χέρια μας. Και το προστατεύουμε, να μην το βιάσει κανείς ανέραστος, κανείς αδιάφορος. Το Όνειρο το κρατάμε στη χούφτα μας, σίγουροι ότι πορεύομαστε σ' ένα δρόμο δημιουργίας – όχι χωρίς εμπόδια. Και η δημιουργία έφερε καρπούς: ένα Σχολείο που υλοποιεί τα Όνειρα. Τα όνειρα που ποτέ δεν τελειώνουν. Αλλιώς, θα τελείωνε κ' η ίδια η ζωή.

«Εδώ τελειώνει η μουσική για την οδό ονειρών. Εδώ τελειώνουν τα όνειρα. Που μου δονείσατε οι ίδιοι μια βραδιά δίχως να το γνωρίζετε. Τώρα είναι αργά. Κι άλλοι οι φίλοι μου έχουν αποκοιμηθεί. Εγώ αδιερεύνητα πιστός σ' απόν τον δρόμο θα ξεριπνήσω ως το πρωί για να μαζέψω τα καινούρια όνειρα που θα γεννήσατε. Να τα φιλάω και να σας τα ξαναδώσω μια άλλη φορά...»

Μ. Χατζιδάκης

ΤΑ ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

... Έμπαινες στο σχολείο κ' όπως τ' αντίκριζες μοιραζόταν σέ δεκατέσσερα χαμόγελα το πρόσωπό σου. Θυμόσουν πως ή άγκυλη σου ήταν μισή κι ανεβαίνοντας πάνω στην έδρα σου άνοιγες τη λάπη σου και τὰ σκέπαιζες όπως ο ουρανός σκεπάζει τη γή.

Ώρα 8 και 20' άκριβως.

Το μάθημα αρχίζει κανονικά.

Επί πάνω απ' την έδρα κι απ' αντίκρου σου ο Χριστός, άπαλος και γλυκός μές στο κάδρο του, δίνετε τὰ χέρια πάνω από τὰ κεφάλια τους να τους κόμειτε μια στήγη από ζεστασιά γιατί σάς ήρθανε και σήμερα μουσκεμένα κ' ή λάπη περπατάει μές στα μάτια τους όπως ο σπουργίτης πάνω στο φράχτη.

Το καλάμπακι δεν ψόμωσε το περσινό καλάκαρι κι άκουσε το ψωμάκι που κλαίει μές στις μαόλιες τους.

Ώρα 10 και 20'. Το μάθημα συνεχίζεται.

Οι σπουργίτες σου χτυπούν τὰ φτερά τους.

Το μολύβι πεθαίνει άνάμεσα σ'αύ κοκκαλιασμένα τους δάχτυλα.

Η καρδιά σου είναι τώρα μια στάμνα σπασμένη.

Τα λόγια σου βγαίνουν άργά σ'α μια βρήση σου στέρωσε:

«Ο μέγας Αλέξανδρος... Ο μέγας Αλέξανδρος... Ο μέγας Αλέξανδρος...»

Τὰ δάχτυλά σου είναι πέντε. Τὰ μέτρησες δέκα φορές.

Τὰ δάχτυλά σου είναι πέντε. Μετράς τὸ ένα χέρι σου

-τ' άλλο σου βρίσκεται τυλεμένο σε συννεφια-

τά δάχτυλά σου είναι πέντε. Σηκάνεις τὸ πρόσωπο,

κοιτάζεις τὴ στήγη, κάνεις πως σκέρτιστα

σκόβεις πάλι στήν έδρα, ξεφυλλίζεις τὸν Αίωλο,

κατεβαίνεις και γράφεις σὸ μαυροπίνακα,

κοιτάζεις τὸν ουρανό απ' τὸ παράθυρο,

γυρίζεις τὸ κεφάλι σου αλλού,

δε μπορείς άλλο παρά νὰ κλάψεις.

Παίρνεις τὸ μαθητολόγιο στα χέρια σου,

κάτι ψάχνεις νὰ βρείς, τὸ σηκώνεις διαβάζοντας

και σκεπάζεις τὸ πρόσωπό σου.

Τὰ σύννεφα έχουν μπει μές στήν τάξη.

Αντίκρου σου κι ο Χριστός παραδέρνει σ' αμηνάια.

Θαρρείς και σηκώνει σ' αλήθειν τὰ χέρια του

ενομένα σὸ φῶς που πέφτει από πάνω του.

Νιώθει στενόχωρα όπως τὰ μεσάνυχτα στη Γ' εθσημηνη

και δεν αίμα εκεί νὰ σου χτυπήσω τὸν ὄμο

και δεν αίμα εκεί νὰ σου είπω: Δός του θάρρος,

βοήθησέ τον νὰ βγει απ' τὴ δύσκολη θέση,

κατέβαινε, διάσχεσε τὴν αἰθουσα γρήγορα,

μην τὸν αφήνεις εκτεθειμένο σ'α βέβηματα τὸν παιδιών,

δός του ένα βιβλίο νὰ κάνει πως συλλαβίζει,

δός του ένα βιβλίο νὰ κρύψει τὰ μάτια του.

Ν. Βρετάνος

Τα Νέα των Νέων

Ο ΠΑΠΑΔΑΜΑΝΗΣ... Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ... ΚΑΙ ΜΕΙΣ!

...το είχαμε δει τόσες φορές... ο Αμερικανός... ο Πάπαμανης... οι Αμερικανοί...

Το πείραμα του ΜΙΛ-ΥΚΡΑΙ

...το πείραμα... η ομάδα... η εκτέλεση... οι αποτελέσματα...

Κωνσταντίνος Βλάχος	Αλέξανδρος Βλάχος
Σταύρος Βλάχος	Χρήστος Βλάχος
Γεώργιος Βλάχος	Νικόλαος Βλάχος
Κωνσταντίνος Βλάχος	Αλέξανδρος Βλάχος
Σταύρος Βλάχος	Χρήστος Βλάχος
Γεώργιος Βλάχος	Νικόλαος Βλάχος

ΜΕ ΤΗ ΒΙΚΥ, ΤΗ ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΑΜΑΡΑ...

...με τη Βίκυ... τη Χαρούλα... τον Σάμαρα... η εκδήλωση...

Τα Νέα των Νέων

ΕΙΝΑΙ "ΧΗΜΕΙΑ" Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ;

...η επικοινωνία... η χημεία... οι σχέσεις... η κοινωνία...

ΦΑΝΤΑΣΟΥ ΕΝΑ ΤΑΣΙΔΙ

...φανταστείτε... ταξίδι... οι εμπειρίες... οι απορίες...

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 2ου ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΧΑΡΩΤΑΤΗ

...περιοδική έκδοση... 2ο Γενικό Λύκειο Χαρωτάτη... Μάρτιος 2024... Θρόνος για πάρεσι, ωδέν τσάγει νόμος...

Τα Νέα των Νέων

ΘΙΑ ΡΤ

...Θία Ρτ... η ομάδα... η εκδήλωση... οι αποτελέσματα...

Σκέψεις !!!

...σκέψεις... οι σκέψεις... οι φάσεις... οι απορίες...

ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΠΡΟΜΟΣ

...βία δεν είναι μονοπρομός... η βία... η επικοινωνία... η κοινωνία...

Τα Νέα των Νέων

Θρόνος για πάρεσι, ωδέν τσάγει νόμος

...θρόνος για πάρεσι... ωδέν τσάγει νόμος... η βία... η επικοινωνία...

ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΠΡΟΜΟΣ

...βία δεν είναι μονοπρομός... η βία... η επικοινωνία... η κοινωνία...

ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΠΡΟΜΟΣ

...βία δεν είναι μονοπρομός... η βία... η επικοινωνία... η κοινωνία...